

АСЕН БОСЕВ
КИРЧО ПРЕД СЪДА

chitanka.info

Кирчо наш е ученик —
 ученик,
 ученик,
 слаб по български език!
 Много-много не чете,
 много писане не ще,
 точки-бочки,
 запетаи
 той не знае!

Пише лъв на края с „ф“,
 пише гъска с главно „Г“.
 Вместо боб
 пише поп!
 Гладен ли е, хайде де,
 та и буквите яде!

Но веднъж сънува сън:
 хваща го урокът въвн
 и като Вълчан пъдаря
 право го на съд закара.

Гледа Киро,
 гледа Киро —
 в съд страхотен се намира!
 Ето — родният език
 тук е съдия велик,
 а учебниците горе
 сядат като прокурори!

Съдията звънка: звън-н-н...

И навлизат в миг отвън

писъмца и

запетаи,

букви главни,

знаци славни:

удивителни,

въпросителни,

двоеточия,

многоточия...

Идват мислите несвързани,

идват думи с бинт превързани,

идва с грешките в ръцете

до баща му писъмцето.

Крачат с дълги изречения

и домашни упражнения

като че ли в бой ранени —

от мастило зачервени.

Криви букви се събират —

на бастуни се подпират.

И синеят отстрана

сто мастилени петна.

4

Казва съдията важен:

— Нека всеки се изкаже!

Заговори двоеточието,

забърбори многоочието:

— Нийде Кирчо ни не слага

и с това ни той излага!

Мънкат мислите несвързани:

— В круша... дренки... аз... бери!

Ти иди го разбери! —
Плачат думите превързани:
Кир... ни нас о-са-ка-ти,
глоба трябва да плати!

Запетаята изскочи,
тънкия си глас проточи:
— Смят се на нас децата,
че не сме си по местата!

Заприказва с увлечение
дълго-дълго изречение.
— Спри! — му каза съдията, —
че ме заболя главата!

То помоли за отсрочка:
— Как да спра, аз нямам точка!

5

Вдигнал рунтава глава,
лъвът страшно изрева:
— Кой ме пише грешно „лъф“,
дайте да го лапна —
лъф!

6

Съска
гъска
важна,
важна.
Иде с шапка над челото,
с дамска чанта под крилото.
— Добър ден.
— Какво желаете?

— Моля, думата ми дайте!

Е добре де, говорете!
— Кирчо вие не корете!
Аз дори ще го похваля
и с перце ще го погаля.
Че защо ще се оплаквам,
по-добро и не очаквам:
пише „Кирчо“ с малко „к“,
а пък гъска с главно „Г“!
Тая работа е славна:
аз от Кирчо по̀ съм главна!

7

Щом излезе тя и хоп —
дотърча уплашен поп.
В страх трепери му брадата.
— Дядо попе, укроти се!
— Зло ме сполетява, братя,
той не знае правописа!
Значи, иска вместо боб
да яде на обед поп!

8

Телефонът в миг заплака:
— Наскърби ме, Кирчо, ти —
на „теле“ ме съкрати!
Панталонът се оплака:
— Ти ми буквите прогони
и написа ме „палони“!

Котаракът се обади:
— Колко букви ми изяде?
Той наместо котарак
ме написа просто рак!

Жално хълца писъмцето:
— Ти разкъса ми сърцето,

*че до татка си Евстати
с триста грешки ме изпрати!*

*От мастилото петната
му зацапаха главата:
— Вижте тоя хубавец!
Заслужава си венец,
но... от нашия синчец!*

9

*Скача, скача еднокрак
удивителният знак:
— Аз се чудя как така
тая Кирчова ръка
тъй стои без наказание,
щом е Кирчо без желание
да се учи,
да се учи,
та в живота да сполучи!*

10

*Въпросителната пита
разтревожена, сърдита:
— Аз задавам тук въпрос:
щом е Кирчо толкоз прост,
та не учи книжките,
а ги гризат мишките,
то защо ли прокурора
го не прати във затвора?*

11

*Топката му от играта
в този съд е адвоката.
Тя държи защитна реч,
та отеква надалеч:
— Кирилчо не е виновен.*

За борба е пръв борец,
В скачането е чаровен,
а в игрите — първенец!
Няма никакво значение,
че не мисли за учение.
И не струват пред юнаци
препинателните знаци!
А какво пък,
че наопък
пише някои слова —
та вина ли е това?

Съдията се навъсва,
тази гръмка реч прекъсва:
— Кирчо вместо „топка жълта“
ще напише „топ те гълта“!
Ти му искаш оправдание,
но държат за наказание
сто пострадали от Кирил,
че нехаен е към тях.
Развлечения си дирил,
станал за резил и смях.

А учебник — прокурор
проговаря: — Стига спор!
Кирчо си е виноват.
Виж езика му — сакат!
С тези грешки —
рани тежки
носят сбърканите думи,
също като от куршуми!

12

Тръпне Кирчо пред съда:
— Ех, изпаднах в зла беда!
И сънува
и бълнува:

— Драги съд,
драги съд,
ще се уча
други път!

13

Щом очите си отвори,
Кирчо скочи, заговори:
— Чуйте вие
мили, сладки
мои книги
и тетрадки!

Ще се уча, обещавам,
в писането ще внимавам!

Хайде всички
удивителни
и добрички въпросителни,
пак в тетрадките елате,
заемете си местата!

Лъва с „ф“ не ще нервирам,
няма поп да ви сервирам!
Извинете, панталони,
че ви писах все „палони“.
Няма да превръщам пак
котарака в речен рак.

И не цапвам ни едно
тук мастилено петно,
че петната
по листата
са петна и по децата!

Ще изуча правописа,
ще изпирам краснописа,

*та до тате
писъмцата
да са хубави и чисти
като низани маниста!*

1941 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.